

Svanuo je i taj dan. Dan našeg povratka u Split, ali i dan uspona na najviši vrh ovog veličanstvenog masiva – Bobotov kuk (2523 m). Napokon i jedan sunčan dan! Iako smo u škripcu s vremenom, jer nas još čeka i duga vožnja doma, odlučujem se za uspon sa Sedla, otkud prema vrhu vodi ljepša, ali i nešto duža staza od one s Dobrog dola.

Ali prije polaska sređivanje računa s našim domaćinom. Noćenje nas došlo jeftinije od prvotne kalkulacije, pa ćemo višak potrošiti na ručak u Trsi, po silasku s Bobotovog kuka. Sad hitamo susresti se s ostalima na kavici u Žabljaku, gdje nam se pridružuju i Prizmići, pa svi zajedno automobilima krećemo prema Sedlu. Putem uživamo u pogledima na Savin kuk, na Pošćensko i Valovito jezero, na Zupce i Sedlenu gredu, a posebno na markantnu Stožinu (1905 m), koja svojim rogom plijeni pozornost svakog putnika kroz ovaj dio Durmitora. Brzo stižemo na Sedlo koje je dva metra više od Stožine.

Štovišnja, Durmitor, 19. srpanja 2012. (1)

Štovišnja, Durmitor, 19. srpanja 2012. (2)

Planina Čučava, Durmitor, Crna Gora

Planina Čučava, Durmitor, Crna Gora

Šušunjak

Šušunjak na vrhu Durmitora, 19. srpnja 2012.

